

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/945/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6615200388
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6615200388.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Podhorovej a sudcov JUDr. Petra Priehodu a JUDr. Jany Krnáčovej, v právnej veci žalobcu: Intrum Justitia Slovakia s.r.o., so sídlom Karadžičova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Karadžičova 8, 821 08 Bratislava, proti žalovanému: X. O., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Y. H. XXXX/XX, XXX XX J., o zaplatenie 514,04 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 8C/15/2015 - 44 zo dňa 26. 08. 2015, takto

rozhodol:

Späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie 413,71 Eur spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 413,71 Eur od 15. 02. 2012 do zaplatenia **p r i p ú š ť a**, rozsudok Okresného súdu Lučenec č. k. 8C/15/2015 - 44 zo dňa 26. 08. 2015 v časti o zaplatenie 413,71 Eur spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania z dlžnej sumy od 15. 02. 2012 do zaplatenia **z r u š u j e** a konanie v tejto časti **z a s t a v u j e**.

II. Rozsudok okresného súdu, ktorým súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu o zaplatenie 82,33 Eur s príslušenstvom **m e n í** tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 82,33 Eur spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 82,33 Eur od 15. 02. 2012 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

III. V zostávajúcej časti výrok rozhodnutia súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

IV. Žalovaný **m á n á r o k** na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 68 %.

V. Žalovaný **m á n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 68 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 514,04 Eur s príslušenstvom. Zároveň rozhodol o trovách konania tak, že žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že zmluva uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným neobsahuje náležitosti vyžadované Zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a pôžičkách. Predmetom sporu bolo doplatenie sumy 514,04 Eur z dôvodu nesplnenia si zmluvných povinností na základe Zmluvy o pôžičke č. XXXXXXXX zo dňa 16. 06. 2010, uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným. Keďže súd vyhodnotil spotrebiteľskú zmluvu uzavretú medzi stranami sporu ako zmluvu, ktorá neobsahovala podstatné náležitosti, úver poskytnutý žalovanému považoval za úver poskytnutý bez úrokov a bez poplatkov v súlade s ustanovením § 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z. z. V konaní mal preukázané, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému pôžičku v sume 823,43 Eur, pričom žalovaný mal zaplatiť 866,67 Eur. Z týchto dôvodov žalobu ako nedôvodnú zamietol. Pri rozhodovaní o trovách konania

vychádzal z ustanovenia § 142 ods. 1 OSP a aj keď bol žalovaný úspešný v konaní, náhradu trov konania mu nepriznal, nakoľko mu v konaní žiadne trovy nevznikli.

2. Proti rozsudku okresného súdu podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie a zároveň zobral žalobu o zaplatenie sumy 413,71 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 413,71 Eur od 15. 02. 2012 do zaplatenia späť. Vo zvyšku na podanej žalobe zotrval a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok Okresného súdu Lučenec zmenil tak, že zaviazá žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 82,33 Eur spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania z dlžnej sumy od 15. 02. 2012 do zaplatenia a zaviazá ho na náhradu trov konania. V odvolaní uviedol, že pri posúdení bezúročnosti poskytnutého úveru rozdiel medzi poskytnutou sumou úveru 823,43 Eur a platbami za úver 741,10 Eur predstavuje čiastku 82,33 Eur, ktorej zaplatenia sa domáha. Pokiaľ súd prvej inštancie započítal do úhrady aj počiatočnú splátku akontácie, nejednalo sa o platbu na účely zaplatenia úveru. Celkovo žalovaný zaplatil žalobcovi po poskytnutí úveru sumu 741,10 Eur a nie sumu 866,67 Eur, tak ako to uviedol v rozhodnutí súd prvej inštancie. Náležitým zistením skutkového stavu veci a správnym právnym posúdením by tak súd prvej inštancie musel žalobe v časti o zaplatenie sumy 82,33 Eur spolu s príslušenstvom vyhovieť. Na základe týchto skutočností žiadala, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zmenil v súlade s jeho návrhom uvedeným v odvolaní.

3. Písomné vyjadrenie k odvolaniu podané nebolo. Žalovaný nereagoval na výzvu odvolacieho súdu k vyjadreniu súhlasu so zastavením konania.

4. Krajský súd, ako odvolací (§ 34 Zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu danom ustanovením § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 385 ods. 1 CSP a tento s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 1 a 2 CSP v časti potvrdil a v časti podľa ustanovenia § 388 CSP zmenil. Zároveň rozhodol s poukazom na ustanovenie § 370 CSP o čiastočnom späťvzati žaloby.

5. Podľa ustanovenia § 370 ods. 1, 2 a 3 CSP, ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane.

6. Odvolací súd konštatuje, že v predmetnej veci boli splnené podmienky vyžadované ustanovením § 370 CSP, preto späťvzatie v časti uplatneného nároku o zaplatenie sumy 413,71 Eur s 9 % ročným úrokom z omeškania z dlžnej sumy od 15. 02. 2012 do zaplatenia pripustil, rozhodnutie súdu prvej inštancie v tejto časti zrušil a konanie vo veci v tejto časti zastavil.

7. Podľa ustanovenia § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

8. Podľa ustanovenia § 387 ods. 1 na 2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. Zásadnou a v podstate jedinou odvolacou námietkou žalobcu je nenáležitá zistenie skutkového stavu veci pri správnom právnom posúdení, kedy v odvolaní žalobca vytkol súdu prvej inštancie, že do úhrad uskutočnených žalovaným bola započítaná aj akontácia, ktorú uhradil pri uzatvorení zmluvy o úvere žalovaný právny predchodcovi žalobcu. Odvolací súd sa s odvolacou námietkou stotožňuje s tým, že z prehľadu úhrad uskutočnených žalovaným jednoznačne vyplýva, že žalobca, resp. právny predchodca žalobcu, poskytol žalovanému na základe Zmluvy o pôžičke č. XXXXXXXX zo dňa 16. 06. 2010 sumu 823,43 Eur na zakúpenie tovaru v celkovej výške 949,- Eur. Pri podpise zmluvy bola z tejto čiastky uhradená akontácia 125,57 Eur, teda zvyšok ceny predstavoval sumu 823,43 Eur, ktorú sa žalovaný zaviazal splácať. Z prehľadu úhrad vyplýva, že celkovo zaplatil 741,10 Eur v splátkach a dlh na pôžičke tak predstavuje sumu 82,33 Eur (823,43 Eur mínus 741,10 Eur). Aj keď súd prvej inštancie správne právne posúdil vec, dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, ktoré však vznikli zo zrejmeho omylu pri započítaní jednotlivých splátok, preto odvolací súd odvolaniu žalobcu v tejto časti

vyhovel a zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti o zaplatenie 82,33 Eur. Predmetom konania bolo aj príslušenstvom, a to úrok z omeškania, ktorý bol priznaný v zmysle ustanovenia § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb. a žalobcovi bol priznaný úrok z omeškania zvýšený o 8 %-uálnych bodov nad základnú úrokovú sadzbu Európskej centrálnej banky, platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného záväzku, t. j. vo výške 9 % ročne. Úrok z omeškania požadoval žalobca priznať od 15. 02. 2012 s tým, že výzva na plnenie bola žalovanému odoslaná dňa 27. 01. 2012. V zmysle všeobecných obchodných podmienok bola doručená dňa 01. 02. 2012 a podľa výzvy mal plniť do troch dní. V omeškaní tak žalovaný bol od 05. 02. 2012. Keďže súd je viazaný žalobným návrhom, úrok z omeškania bol priznaný odo dňa 15. 12. 2012 tak, ako žalobca žiadal priznať.

10. Odvolací súd uvádza, že v zmysle ustanovenia § 379 a § 380 CSP je viazaný rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi. S prihliadnutím na rozsah odvolania a odvolacie dôvody uvedené v odvolaní žalobcu, aj vzhľadom na dispozíciu žaloby žalobcu súd rozhodol o zvyšku uplatňovaného nároku vo výške 18,- Eur s príslušenstvom. Predmetom konania bolo zaplatenie sumy 514,04 Eur s príslušenstvom s tým, že žalobca zobral žalobu v časti o zaplatenie sumy 413,71 Eur s príslušenstvom späť, žiadal v tejto časti konanie zastaviť. Vo zvyšku tak predmetom konania zostala nielen suma 82,33 Eur, ktorú žiadal spolu s príslušenstvom priznať, ale aj 18,- Eur s príslušenstvom, o ktorých bolo v pôvodnej žalobe rozhodnuté. Rozdiel v týchto čiastkach zrejme vznikol písárskou chybou, keď pri pôvodne požadovanej čiastke 514,04 Eur po odčítaní toho, čo má žalovaný žalobcovi uhradiť 82,33 Eur, rozdiel predstavuje 431,71 Eur, avšak súd je viazaný návrhom žalobcu, ktorý zobral žalobu späť len o zaplatenie 413,71 Eur s príslušenstvom. Pokiaľ teda vo zvyšnej sume 18,- Eur spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania z tejto čiastky od 15. 02. 2012 do zaplatenia žalobca žalobu nevzal späť a nepožadoval ju priznať, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil, nakoľko pôžička poskytnutá medzi stranami sporu bola vyhodnotená ako bezúročná a bez poplatkov. Navyše je odvolací súd viazaný dôvodmi odvolania, kde žalobca namieta nedostatočne zistený skutkový stav veci, spočívajúci v započítaní platby pri podpise zmluvy o pôžičke ako akontácie medzi úhrady poskytované právnomu predchodcovi žalobcu od žalovaného. Keďže okresný súd vykonané dokazovanie ohľadom zvyšnej čiastky vyhodnotil správne a dospel k správnym skutkovým zisteniam, vec správne právne posúdil, odvolací súd v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP rozhodnutie v tejto časti ako vecne správne potvrdil.

11. Vzhľadom na to, že odvolací súd zmenil rozsudok okresného súdu vo veci samej, súd zmenil aj rozsudok súdu prvej inštancie v časti náhrady trov konania. S prihliadnutím na ustanovenie § 262 ods. 1 CSP rozhoduje súd len o nároku na náhradu trov konania v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Odvolací súd zmenil preto rozsudok súdu prvej inštancie v časti trov konania tak, že žalovanému priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 68 %. Pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal z ustanovenia § 256 ods. 1 CSP, podľa ktorého, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Žalobca zobral žalobu späť o zaplatenie 413,71 Eur s príslušenstvom v odvolacom konaní po tom, čo súd prvej inštancie žalobu ako nedôvodnú zamietol. V tejto časti zavinil zastavenie konania žalobca, a preto právo na náhradu trov konania má žalovaný. Žalobca bol v konaní úspešný v časti o zaplatenie 82,33 Eur s príslušenstvom a neúspešný v časti 18,- Eur s príslušenstvom. Pri zákonnej úprave v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Pri zohľadnení úspešnosti žalobcu 16 % a úspešnosti žalovaného 84 % súd konštatuje, že v konaní bol úspešný žalovaný v rozsahu 68 % (84 % mínus 16 %). Keďže žalovaný mal v konaní úspech v rozsahu 68 %, s poukazom na ustanovenie § 262 ods. 1 CSP súd rozhodol o trovách prvoinštančného konania, nakoľko čiastočne konanie zastavil, čiastočne rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil a vo zvyšku zmenil rozsudok súdu prvej inštancie. Rovnako rozhodoval aj o trovách odvolacieho konania v súlade s ustanovením § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 a § 256 ods. 1 CSP. Podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov tak prvoinštančného, ako aj odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením v súlade s ustanovením § 262 ods. 2 CSP.

12. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).